

Dels irrenunciables de la fe als diàlegs en confinament

Dill, 20/04/2020 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) Els agents de pastoral de la Universitat Ramon Llull es van reunir a inici de curs per definir una resposta conjunta al repte d'acompanyar espiritualment els joves. Aquella trobada és l'origen dels [Diàlegs en confinament](#) que aquests dies ofereix Blanquerna per videoconferència. Dotze diàlegs temàtics, d'accés públic i gratuït, amb professorat de la casa per als estudiants que volen anar més enllà, fora de l'horari lectiu.

Són dotze reflexions per ajudar a comprendre com vivim la pandèmia i el confinament, l'espiritualitat i l'acompanyament, la por, l'angoixa i el dol. Però també per revisar hàbits d'alimentació, relacions de parella i familiars, reptes educatius, perills i oportunitats de la digitalització i les xarxes socials en temps de confinament. I per conèixer la perspectiva del personal sanitari i mirar de traçar quin món i quina humanitat que ens espera després de la pandèmia.

Diàlegs necessaris

"Hem buscat temes de debat molt vigents, que puguin interessar a qualsevol persona de la comunitat educativa", apunta **Anna Eva Jarabo**, professora a la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport, coordinadora dels diàlegs. Tan és així que quan la proposta va anar a parar a la taula dels "experts" tots van respondre positivament: "La nostra sorpresa és que tothom ràpidament va dir que sí", explica la professora Anna Eva Jarabo sobre la iniciativa. Una senyal que li fa pensar que els diàlegs es perceben com a "necessaris".

La proposta va néixer a la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna-URL, liderada pel professor i capellà diocesà **Àngel Jesús Navarro** i la professora Anna Eva Jarabo. Però de seguida s'hi van sumar els pastoralistes de la resta de facultats de Blanquerna, amb **Jordi Sánchez**, i els

sacerdots **Juan Ramon Laparra** i **Francesc Romeu**.

La decisió d'emetre per internet les reflexions seguia la lògica d'acció que ha seguit aquests dies tota la Universitat Ramon Llull. Del que havien de ser trobades presencials, es va passar als diàlegs retransmesos pel mateix canal on els docents fan les noves classes virtuals. [Les sessions que ja s'han emès](#) es poden recuperar al canal de youtube de Blanquerna. De moment, les reflexions de la filòsofa **Anna Pagès**, el capellà i periodista **Francesc Romeu**. I a partir d'aquesta setmana, el filòsof **Francesc Torralba**, la psicòloga i filòsofa **Clara Gomis**, la nutricionista **Elena Carrillo**, la psicòloga i psicoterapeuta **Cristina Günther**, la periodista **Susana Pérez**, el pedagog i filòsof **Jordi Riera**, la infermera **Carme Vila**, l'investigador en relacions internacionals **Oscar Mateos**, el psicopedagog i mestre **Miquel Àngel Prats** i l'humanista i filòsof **Carlos Maria Moreno**.

La metàfora de la paella

En començar el curs, els responsables de pastoral de les universitats es van reunir per acordar un treball comú entorn de l'eix de joves, que enguany marca el [pla pastoral de la diòcesi de Barcelona](#), *Sortim!*. El plantejament es basava en "els irrenunciables" de qualsevol proposta de fe amb els joves. Fos a l'àmbit acadèmic, a les parròquies o als moviments.

"Per parlar de quins són els irrenunciables de qualsevol iniciativa de pastoral amb joves ens va semblar molt bonica la metàfora de la paella", apunta Jarabo. "Si féssim un concurs de paelles, cada entitat hi posaria els seus ingredients i tindrien sabors diferents; però què farien que fossin totes paelles i no una fideuà?". I des d'aquí van preguntar als agents de pastoral: "Quin seria l'arròs de la pastoral dels joves?". Segons explica la professora, van mirar d'afinar aquest "irrenunciables", que sempre hi són, "vinguis d'on vinguis, i amb la missió i tarannà de cada entitat".

Fruit d'aquest treball conjunt, s'estudia també com portar la reflexió sota el paraigües concret de Blanquerna. "Més enllà de les conclusions, és important el camí sinodal que hem fet". És a dir, la predisposició i la posada en pràctica d'un caminar junts. "Per mi és tant important aquella reunió primera amb tots els agents, com el fet de veure com ho podíem traspasar a les nostres entitats i facultats".

Acollir, escoltar i acompanyar

D'aquí passen a treballar coordinadament els pastoralistes de les tres facultats de Blanquerna. I a la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna-URL, on és professora Anna Eva Jarabo, convoquen professors de diferents estudis per pensar quins havien de ser aquests irrenunciables. I els va semblar que "els eixos centrals de la proposta havien de ser acollir, escoltar i acompanyar".

Jarabo destaca tres idees concretes que van sorgir a la trobada. La primera, el cafè presencial fora d'hores de classe, com un espai de reflexió més enllà de les assignatures. Un espai que ara té el seu equivalent en el món virtual. Com a segona proposta, un lloc per a fer silenci i pregària, com pot ser la capella i la celebració de l'eucaristia: "És una oferta per a un perfil d'estudiant creient, que ja està vinculat a parròquia o en moviments eclesials". L'espai de pregària per ara no s'ha substituït tecnològicament; ha quedat aparcat.

La tercera proposta va ser crear un cicle titulat “dialoguem amb”. Seguint la idea del cafè fora de l’horari acadèmic, de cinc a sis de la tarda, es tractava de fer diàlegs temàtics amb professorat de la casa, experts en una temàtiques molt específiques. La proposta s’ha reconvertit ara amb els Diàlegs en temps de confinament.

Disponibles per quan sorgeixi la pregunta

El capellà **Àngel Jesús Navarro** va elaborar una reflexió sobre els cinc moments d’encontre i comunicació amb els joves, que van servir de base teològica. Segons Jarabo, la petita guia de Navarro defineix què vol dir “acollir, escoltar, acompanyar, estimar i testimoniar”. I repassa actituds clau per al professorat que vol ser un testimoni per als joves. Des de la disponibilitat per “quan sorgeixi la pregunta”, passant per l’escolta als seus llenguatges, dedicar-los temps i esforços, valorar la persona, “proposar la fe i l’evangeli com a camins valuosos”, i fer-ho “des de la pròpia vida”.